

המדיר פרק שביעי כתובות

עו.

עין משפט נר מצוה

נה א ב מיי פ"ה מהל'
לשות הל"ד טו"ע
ה"ע ט"ן ק"ן ט"ז:
נ ג מיי פ"כ מהל'ט
מכ"ה הל"ד טמג
עש"ן פ"כ טו"ע חו"מ ט"ז
רכ"ד ט"ף א:

תוספות ר"ד

ר"א אמר רישא מנה
לאבא בירך סיפא מנה לי
בירך פי"א נמי אוקמינה
כ"ג ורישא דאמר"י בעל
מתיקן משום דהו"ל מנה
לאבא בירך שהוא טענת
שמה שהאב טען להוציא
הכתובה בשבילו והיא
טענת שמה שאינו ברור
מתי נולדו בה המומין
הללו. והלכך לא מהני
חזקה דגופה כגון טענה
האשה שהיא טענת ברי
ויזכה הכתובה לעצמו
דהיא מהניא ומפקינ'
בה ממונא ה"מ למאן
דאית ליה חזקה דגופה
אבל חזקה דגופא דאשה
לא מהני ליה חזקה
לדלילה לאפיק ממונא
מחזקה אבל אילו הות
[טוענת] כנגדו דכתובתה
לעצמה ה"נ אשה מהימנא
ואע"פ שלא נכנסה
לרשות הבעל ולא אמרין
כאן נמצא וכאן הו"ל ר"א
האשה נאמנת וק"ל ה"ל
כ"ג דהיא בתרא. אמר
ר"י א"ש המחליף פרה
בחמור ומשך בעל החמור
את הפרה ולא הספיק
בעל הפרה למשוך את
החמור עד שמת. על בעל
החמור להביא ראיה שהי'
חמורו קיים בעת משיכת
הפרה ותנא תנא כלה.
פי' בעל החמור משך את
הפרה והחמור היה בביתו
ותנן בספ"ק דקידושין
כל העשה דמים באחר
כיון שזכה זה נתחייב
זה בחליפין פי' כיון
שמשך א' מהן נתחייב
חבירו באונס חליפיו
בכ"מ שהן ועכשיו נמי
משעה שמשך את הפרה
קם החמור ברשות בעל
הפרה ואם מת לאחור
משיכת הפרה לעצמו מת
ואע"פ שהחמור בבית
בעליו עומד וכשנמצא מת
לא ידענו מתי מת זה
אומר עד שלא משכת
פרתו מת וברשותך מת.
וזה אומר לאחור שמשכתי
פרתך מת וברשותך מת
אמר שמואל שעל בעל
החמור להביא ראיה שהי'
חמורו קיים בעת משיכת
הפרה ואם לא ימצא
ראיה יחזור פרה לבעלה.
ומסתמיע ממנהג' דכלה
ואמר'י ה"י כלה אי לימא
כלה בבית אביה וכו'

וחדא במקום תרתי **א"ו** בלום הוא. וא"ת והא גזי בעל איכא
נמי תרתי חדל דלזין ארס מתפייס צמומין וחדל דאית
לן למימר כאן נמצאו כאן היו והני תרי חוקי דבעל עדיפי טפי מהני
תרי חוקי דאשה דכאן נמצאו כאן היו עדיף מחזקת הגוף דהא עודה
צבית צביה על האז להביא ראיה

ולא מהני ליה חזקת הגוף כדלעיל
ספק צרשותו ואמרין כאן נמצאו
כאן היו וכשנכנסה לרשות הבעל
והביא הבעל ראיה שעד שלא נתארכה
היו זה מומין אלו פטור מכתובתה
דעדיף טעמא דלזין ארס מתפייס
צמומין מהיאל דלזין ארס שותה צכוס
אלא אס כן בודקו א"כ השתא נמי
דמיימי ראיה דמשנתארכה היו זה
המומין אמאי לא מיפטור מהני תרי
טעמי ומאי שנה דכאן נמצאו כאן
היו גרידא עדיפא מחזקת הגוף
וחזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס
וכי הוה תרווייהו צבדי הדדי עדיפי
טעמי האשה מנייהו ויש לומר דודאי
טעמי האשה עדיפי וכאן נמצאו כאן
היו גרידא דעדיפא מחזקת הגוף
היינו משום דמסייע ליה חזקת ממון
וכן חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
מסייע ליה חזקת ממון ולחד מייניהו
יש כח לחזקת ממון לסייע אבל

לתרווייהו צבדי הדדי לא מסייע ועוד יש לפרש דמשום הכי כי הוה
תרווייהו צבדי הדדי עדיפי טעמי האשה משום דלפילו לא יתה
אלא אחד מהן אמת או חזקת הגוף או אין ארס שותה צכוס יש
לה כתובה אבל בעל לא מיפטור אלא עד שיהו כל הטעמים שלו
אמת שאם אחד מהם שקר מפסיד הבעל הילכך גריעי טעמי הבעל
מעטמי האשה: **ר"י** מנה **אבא** בירך. ללחורה היה נראה
לרבינו יצחק לפרש דטעמא משום דצבדי שלה לא מהני לאז דהו
כמנה לאחור צידך דלמרינן גיש נוחלין (צ"ג קול: ושם) דלזינו נאמן
גזי דאומר זה אמי אינו נאמן דצבי ולאוכוחי מהתם דצבדי ושמה
לאז צבדי עדיף ומאי שנה ה"מ דמנא לאחור צידך היו ואע"ג'
וצבדי וזכרין גזי נמצאו כאן היו חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס וזכרין גזי נמצאו כאן היו חזקה
דלזין ארס מתפייס צמומין עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס
וכי הוה תרווייהו צבדי הדדי עדיפי טעמי האשה מנייהו ויש לומר דודאי
טעמי האשה עדיפי וכאן נמצאו כאן היו גרידא דעדיפא מחזקת הגוף
היינו משום דמסייע ליה חזקת ממון וכן חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
מסייע ליה חזקת ממון ולחד מייניהו יש כח לחזקת ממון לסייע אבל
לתרווייהו צבדי הדדי לא מסייע ועוד יש לפרש דמשום הכי כי הוה
תרווייהו צבדי הדדי עדיפי טעמי האשה משום דלפילו לא יתה
אלא אחד מהן אמת או חזקת הגוף או אין ארס שותה צכוס יש
לה כתובה אבל בעל לא מיפטור אלא עד שיהו כל הטעמים שלו
אמת שאם אחד מהם שקר מפסיד הבעל הילכך גריעי טעמי הבעל
מעטמי האשה: **ר"י** מנה **אבא** בירך. ללחורה היה נראה
לרבינו יצחק לפרש דטעמא משום דצבדי שלה לא מהני לאז דהו
כמנה לאחור צידך דלמרינן גיש נוחלין (צ"ג קול: ושם) דלזינו נאמן
גזי דאומר זה אמי אינו נאמן דצבי ולאוכוחי מהתם דצבדי ושמה
לאז צבדי עדיף ומאי שנה ה"מ דמנא לאחור צידך היו ואע"ג'
וצבדי וזכרין גזי נמצאו כאן היו חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס וזכרין גזי נמצאו כאן היו חזקה
דלזין ארס מתפייס צמומין עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס
וכי הוה תרווייהו צבדי הדדי עדיפי טעמי האשה מנייהו ויש לומר דודאי
טעמי האשה עדיפי וכאן נמצאו כאן היו גרידא דעדיפא מחזקת הגוף
היינו משום דמסייע ליה חזקת ממון וכן חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
מסייע ליה חזקת ממון ולחד מייניהו יש כח לחזקת ממון לסייע אבל

חדא במקום תרתי **א"ו** בלום הוא. וא"ת והא גזי בעל איכא
נמי תרתי חדל דלזין ארס מתפייס צמומין וחדל דאית
לן למימר כאן נמצאו כאן היו והני תרי חוקי דבעל עדיפי טפי מהני
תרי חוקי דאשה דכאן נמצאו כאן היו עדיף מחזקת הגוף דהא עודה
צבית צביה על האז להביא ראיה

ולא מהני ליה חזקת הגוף כדלעיל
ספק צרשותו ואמרין כאן נמצאו
כאן היו וכשנכנסה לרשות הבעל
והביא הבעל ראיה שעד שלא נתארכה
היו זה מומין אלו פטור מכתובתה
דעדיף טעמא דלזין ארס מתפייס
צמומין מהיאל דלזין ארס שותה צכוס
אלא אס כן בודקו א"כ השתא נמי
דמיימי ראיה דמשנתארכה היו זה
המומין אמאי לא מיפטור מהני תרי
טעמי ומאי שנה דכאן נמצאו כאן
היו גרידא עדיפא מחזקת הגוף
וחזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס
וכי הוה תרווייהו צבדי הדדי עדיפי
טעמי האשה מנייהו ויש לומר דודאי
טעמי האשה עדיפי וכאן נמצאו כאן
היו גרידא דעדיפא מחזקת הגוף
היינו משום דמסייע ליה חזקת ממון
וכן חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
מסייע ליה חזקת ממון ולחד מייניהו
יש כח לחזקת ממון לסייע אבל

לתרווייהו צבדי הדדי לא מסייע ועוד יש לפרש דמשום הכי כי הוה
תרווייהו צבדי הדדי עדיפי טעמי האשה משום דלפילו לא יתה
אלא אחד מהן אמת או חזקת הגוף או אין ארס שותה צכוס יש
לה כתובה אבל בעל לא מיפטור אלא עד שיהו כל הטעמים שלו
אמת שאם אחד מהם שקר מפסיד הבעל הילכך גריעי טעמי הבעל
מעטמי האשה: **ר"י** מנה **אבא** בירך. ללחורה היה נראה
לרבינו יצחק לפרש דטעמא משום דצבדי שלה לא מהני לאז דהו
כמנה לאחור צידך דלמרינן גיש נוחלין (צ"ג קול: ושם) דלזינו נאמן
גזי דאומר זה אמי אינו נאמן דצבי ולאוכוחי מהתם דצבדי ושמה
לאז צבדי עדיף ומאי שנה ה"מ דמנא לאחור צידך היו ואע"ג'
וצבדי וזכרין גזי נמצאו כאן היו חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס וזכרין גזי נמצאו כאן היו חזקה
דלזין ארס מתפייס צמומין עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס
וכי הוה תרווייהו צבדי הדדי עדיפי טעמי האשה מנייהו ויש לומר דודאי
טעמי האשה עדיפי וכאן נמצאו כאן היו גרידא דעדיפא מחזקת הגוף
היינו משום דמסייע ליה חזקת ממון וכן חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
מסייע ליה חזקת ממון ולחד מייניהו יש כח לחזקת ממון לסייע אבל
לתרווייהו צבדי הדדי לא מסייע ועוד יש לפרש דמשום הכי כי הוה
תרווייהו צבדי הדדי עדיפי טעמי האשה משום דלפילו לא יתה
אלא אחד מהן אמת או חזקת הגוף או אין ארס שותה צכוס יש
לה כתובה אבל בעל לא מיפטור אלא עד שיהו כל הטעמים שלו
אמת שאם אחד מהם שקר מפסיד הבעל הילכך גריעי טעמי הבעל
מעטמי האשה: **ר"י** מנה **אבא** בירך. ללחורה היה נראה
לרבינו יצחק לפרש דטעמא משום דצבדי שלה לא מהני לאז דהו
כמנה לאחור צידך דלמרינן גיש נוחלין (צ"ג קול: ושם) דלזינו נאמן
גזי דאומר זה אמי אינו נאמן דצבי ולאוכוחי מהתם דצבדי ושמה
לאז צבדי עדיף ומאי שנה ה"מ דמנא לאחור צידך היו ואע"ג'
וצבדי וזכרין גזי נמצאו כאן היו חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס וזכרין גזי נמצאו כאן היו חזקה
דלזין ארס מתפייס צמומין עדיף מחזקה דלזין ארס שותה צכוס
וכי הוה תרווייהו צבדי הדדי עדיפי טעמי האשה מנייהו ויש לומר דודאי
טעמי האשה עדיפי וכאן נמצאו כאן היו גרידא דעדיפא מחזקת הגוף
היינו משום דמסייע ליה חזקת ממון וכן חזקה דלזין ארס מתפייס צמומין
מסייע ליה חזקת ממון ולחד מייניהו יש כח לחזקת ממון לסייע אבל

(א) [תוספתא פ"ו ע"ש],
(ב) [לעיל ע"ה], (ג) [לעיל ע"ה].